

Hvat hevur »politikarin Mortan« gjort?

Dagblaðslesarar hava ansað eftir, at blaðið seinastu tíðna hevur kastað allan sí «kærleika» á Mortan Johannesen. Innan fyri ein mánað hevur hann verið smurdur av eftir besta Dagblaðsmynstri.

Tað er mú ikki tí, at hann á nakran hátt hevur gjørt seg inn á Dagblaðið. Nú seinasta var orsøkin bert tann, at Tormóður Dahl hevði átalad ta viðferð, sum Mortan hevði fingið í sjónvarpinum. Samb. Dagblaðnum hevur Mortan ongar eginleikar at tosa um uttan at fáa serømdir í landsstýrinum, og sum hevur selt sína politisku sál til javnaðarflokkin og meira av

somu skuffu.

At her býr okkurt serligt undir sæst, tá tað knappliga er »politikkarin Mortan«, sum hevur so stóran áhuga. Hann hevur fingið 8 mill í stuðuli úr landsstýrinum samsýning »fyri at renna ørindi fyri Javnaðin, fyri at stikla eftir Fólkaflokkinum í bløðum, tá Atli biður um tað, serliga uppundir val«.

Nú kundi tað verið áhugavert at fingið at vita, hvat tað er, sum ger »politikkarin Mortan« so vandamiklan fyri fólkaflokkinn, so at tað skal verða neyðugt at jarðleggja hann so dyggiliga og at tað skal vera av týðningi at frákenna honum allan heið

ur og æri, sum ein mann, sum selur sína sál til Atla.

Nú er tað so, at Mortan hevur ongantið verið valvni og stillari hjá javnaðarflokkinum, men á døma eftir skrivningini hevur hann serliga gjørt seg fortjentan til øðina hjá Dagblaðnum fyri hansara leiklut við seinasta val. Og hvør var so hansara leiklutur? Jú, tað var hesin stubbi, sum stóð í Sosialinum valdagin.

Mortan Johannesen skrivur:

Átali Óla

Eg vil hervið átala, at Óli Breckmann tekur trúðaravirksemið hjá Brøðrasamkomuni í Grønlandi upp í valkampin.

Grein í Sosialinum undan fólkatingsvalinum seinast, har Mortan Johannesen fanst at Óla Breckmann fyri at blanda trúarvirksemi hjá Brøðrasamkomuni í Grønlandi upp í fólkatingsvalið

Hetta merkir, at tað einasta, sum Mortan hevur gjørt, er at átala, at politisk áhugamál verðir blandað upp tað verk, sum hann sjálvur sum ein í Brøðrasamkonuni stuðlar.

Og hetta er orsøkin tal tað hetz, sum í løtuni verður koyrt móti Mortani. Og so kunnu fólk meta um, hvørt hetta ikki er júst ein vátan um, at Mortan mundi vera á góðari leið við síni átali.

Annars má tað undir, at tað í heila tikið skal bera til hjá einum persóni

Trúðararnir í Grønlandi hava tveir bátar sum verða brúktir til deils at boða evangelið út til bygdirnar og deils at skaffa pening inn til barnalegurnar, sum verða hildnar á hvørjum sumri í Godthábsfjørðinum.

Hesir bátar verða mannadír við sjálvboðnari feroyskari hjálp úr Føroyum. Eg haldi tað er bæði ómoralskt og skeivt imóti teimum feroysku trúðaravirksemi í Grønlandi at taka teir inn í valdystin.

at kunna standa sum umboðsmaður hjá eini samkomu í samband við trúðaravirksemi, og nær um í sama andadrátti kunna fara soleiðis við einum limi í somu samkomu. Enntá einum limi hvørs pápi er dyggasti stuðula undir samkomuni.

Bert er tað vist, at tann, sum hevur ábyrgdina av tí fyrra, hevur eisini ábyrgdina av tí seinna.

Men tibetur hetta neyvnan ferð at koma at standa ótalað. Sum kunnugt eru fleiri av oddamonnunum í

Teir hvørki ynskja tað ella vilja vera við til tað.

Eg skal annars minna Óla á, at tað var Johan Nielsen, sáli, sum í síni tíð tók stig at hjálpa Brøðrasamkomuni í Danmark til at fáa Kristnastovu. Og tað hevur ongantið verið brúkt til at agitera við til eitt fólkatingsval.

fólkaflokkinum samstundis virknir samkomufelagir hjá Mortani. Tað er óhugsandi, at teir lata hetta fara aftur við borðinum. Skuldu teir gjørt tað er tað ikki bert góðkenning av hesi framferð. Tað vildi eisini verið ein beinleiðis stuðul til at fingið ein møguleika, sum teir ikki fáa aftir, at tóna reint flagg!

Eingin stóða kann vissuliga eisini vera ein greið stóðutakan.

Óli Jacobsen

Har man bugva okkurt annað undir.

LIFTUR OG BORIN

Mortan Johannesen hevur í longri tíð verið lyftur og borin í tíðindamonopolinum. Neyvan skjýtur hann trolíð ella hálar tað innafur, treyðugt skráðlar hann ein svartkjaft ella tekur rygging úr honum, knapt nokk keypir hann eitt silasmolt ella leggur ein alitring út, ja so eru samhugaðir mikrofonhaldarar á blettinum at spyrja og filma.

Hvði Tormóður hugsað klárt, skilti hann fyrilangari tíð síðan, at tað er ikki skiparin, reidarin, alarin, vinnulivsmaðurin, spekulaturin ella persónurin Mortan Johannesen, sum er so framskrandi, sum tíðindamonopolni vanliga gera hann.

Nci, tað er politikarin

Mortan, sum hevur tann stóra alskin hjá tíðindamonopolinum.

Sum fiskimaður er hann gullverður fyri landið, sum politiskur

Synslatur

ørindasveinur er hann sum øll onnur. Fyri Sosialin er hann snøgt sagt ein politiskur synslatur, sum málagn Javnaðarflokksins helst sa blómupryðdan og forgyllan.

Sosialisman vanvirðir kapitalistar, men utnyttar symbolikkini í »kapitalist-sosialistunum.«

Hann hevur selt sína politisku sál til Javnaðin og verður av flokkinum settur úr í synisgluggan til almenna undran, meðan »dír vinnulivsmenn standa úti í kuldanum og litla á.

Hann er best alibi og kamoflaga, sum sosialism-

an hevur í Føroyum, nú hetta landsstýri er í ferð við at beina fyriløsum øðrum vinnulivsmennum (við »fólkaflaksstjórnarvni«, sum Arabo tók til).

Mortan fær við teimum 8 mió. kr. í stuðuli úr landskassanum einfalt sína samsýning fyri at renna ørindi eftir Fólkaflokkinum í bløðum, tá Atli biður hann um tað, serliga uppundir val.

Hvør skal siga: »Hygg her, tað ber saktans til at vera vinnulivsmaður og sosialist eisini. Øll tit, sum ivast, spyrjið meg.«

MUNUR Á MONNUM

Tað hevur eisini loyst seg at bera kappan á báðum økslum. Munur á teir kelum, Mortan hevur fingið frá Atla, og á teim spærum, »dír vinnulivsmenn — eisini av politiskum orsök-

Brot úr greinini Óli Breckmann skrivaði í Dagblaðnum mikudagin, har hann svertaði Mortan Johannesen út

Sundstein og Breckmann

»Tann djúpt høggravendi politikkurin hjá Óla nugar mær ikki.«

Nei, tað er ikki ein hatskur javnaðarmaður, ið sigur hetta, men soleiðis var hugsan Jógvan Sundsteins, tá ið hann hevði samrøðu við Oyggjatiðindi 1980. Síðan er nógv óndsinnað útspilling runnin av Traðavegi, men tann atfinningar-sama røddin er tagnað, og vit høvdu varhugan av einum samdum Fólka-flokki, sum vann fólkatingsvalið upp á Ólasa ekstrera sjónarmið. Tá ið vit onnur, sum enn hava meining Sundsteins frá 1980, harmaðust valúrslitið, blivu vit av fólkaflaks-fólki í sjálvrættvisari sigursælu spurd, um vit veruliga trúðu, at heilir 6.403 veljarar kundu taka feil. Hartil er at siga, at tá

10-tals milljónir kundu tka feil í 30-unum, hvi kunnu so ikki 6.403 gera tað i dag?

Í 1980 segði Sundstein: »Eg kann heldur ikki standa aftan fyri tann sosialistiska dámin, sum skrivningin hjá Óla stundum hevur verið merkt av, og sum nógv tjak hevur verið um millum manna. Hon má standa fyri Ólasa egnu rokning.«

Var Óli ikki valdur fólkatingsmaður, hevði hann valla verið á sjarmuferð í Suðurafrika, so tann túrurin má so standa fyri Fólkaflaksins rokning. Vit kunnu als ikki meta um tann moralska stuðul og barlast, hetta hevur gevur tí rasistiska stýrinum. Í útheiminum hoyrist onki um ein høgkræktremist-iskan heimføðing á ferð, men har eitur tað, at ein

skandinaviskur parlamentarikari hevur vitjað í Suðurafrika. Júst hetta hevur hviti minnilutin brúk fyri.

Paradoksalt nokk so er tað júst Óli Breckmann, russisku keisararnir, kin-esisku aðalsmeninir og Heli Selassi og hansara kundar, sum skapa gróðralikindi fyri kommunismuni.

Tá vit so hoyra, at Óli Breckmann roynir at leggja Schlüter lag á við at mæla honum til at reka Estrupskan politikk — Estrup var imóti demokratinum — so verða vit enn meira samd við hugsjónum Sundsteins frá 1980.

Javnaðarmaður